

“मीठे बच्चे- अहिले तिम्रो सबै आशा पूरा हुन्छ, पेट भरिन्छ। बाबा आउनु भएको छ तिम्रीलाई तृप्त आत्मा बनाउन।”

प्रश्न:- अहिले तिम्री बच्चाहरूले भक्ति त गर्दैनौ तर भक्त अवश्य हौ- कसरी?

उत्तर:- जबसम्म देह-अभिमान हुन्छ, तबसम्म भक्त हौ। तिम्री ज्ञानी बन्नको लागि पढिरहेका छौ। जब परीक्षा पास गर्छौ, कर्मातीत बन्छौ त्यसपछि सम्पूर्ण ज्ञानी भनिन्छ। फेरि पढ्ने आवश्यकता हुँदैन।

ओम् शान्ति। भक्त र भगवान दुई चीज छन् नि, बच्चा अनि बाबा। भक्तहरू त अनगिन्ती छन्। भगवान हुनुहुन्छ एक। तिम्री बच्चाहरूलाई धेरै सहज कुरा लाग्छ, आत्माले शरीरद्वारा भक्ति गर्छ, किन? भगवान बाबासँग मिल्नको लागि। तिम्रीले अहिले झामलाई बुझेका छौ। जब पूरा ज्ञानी बन्छौ, त्यसपछि यहाँ रहने छैनौ। स्कूलमा पढ्छन्, परीक्षा पास गरेपछि अर्को क्लासमा चढ्छन्। अहिले तिम्रीलाई भगवानले पढाइरहनु भएको छ। ज्ञानीलाई त पढाइको कुनै आवश्यकता हुँदैन। भक्तहरूलाई भगवानले पढाइरहनु भएको छ। तिम्रीलाई थाहा छ- म आत्माले भक्ति गर्थेँ। अब भक्तिबाट निकलेर ज्ञानमा कसरी चल्ने- यो बाबाले सिकाउनु हुन्छ। अहिले भक्ति गर्दैनौ तर देह-अभिमानमा त आउँछौ नि। यो पनि तिम्रीले सम्झन्छौ- ती भक्तहरूले त भगवानलाई पनि जानेका छैनन्। स्वयं भन्छन्- हामीले जान्दैनौं। जो नम्बरवन भक्त हुन्, उनीहरूसँग बाबा सोध्नुहुन्छ- तिम्री जुन भगवानका भक्त थियौ, उहाँलाई जानेका थियौ? वास्तवमा भगवान पनि हुनुपर्छ एक। यहाँ त अनेक भगवान भएका छन्। आफूलाई भगवान भनिरहन्छन्। यसलाई भनिन्छ अज्ञान। भक्तिमा घोर अन्धकार हुन्छ। त्यो हो नै भक्तिमार्ग। भक्तहरूले गायन गर्छन्- ज्ञान अञ्जन सद्गुरु दिया, अज्ञान अन्धेर विनाश। ज्ञान अञ्जन गुरुहरूले दिन सक्दैनन्। गुरु त धेरै छन्। तिम्री बच्चाहरूलाई थाहा छ- भक्तिमा के के गर्थ्यौं, कसलाई याद गर्थ्यौं, कसलाई पूजा गर्थ्यौं। त्यो भक्तिको अन्धकार अहिले तिम्रो छुट्यो किनकि बाबालाई जान्यौ। बाबाले परिचय दिनु भयो- प्यारा बच्चाहरू! तिम्री आत्मा हौ। तिम्रीले यस शरीरको साथ पार्ट बजायौ। तिम्रो हो बेहदको ज्ञान। बेहदको पार्ट बजाइरहन्छौ। तिम्री हृदबाट निकलेर अब बेहदमा गएका छौ। यो दुनियाँ पनि बढ्दै बढ्दै कति बेहदमा पुगिसकेको छ। फेरि अवश्य हृदमा आउने छ। हृदबाट बेहदमा, बेहदबाट हृदमा कसरी आउँछ- अहिले तिम्री बच्चाहरूलाई थाहा भएको छ। आत्मा सानो तारा जस्तै छ, यति जानेर फेरि पनि यति ठूलो लिङ्ग बनाइदिन्छन्। उनले पनि के गरुन् किनकि सानो बिन्दुको पूजा त गर्न सकिदैन। भन्छन्- भृकुटीको बीच चम्किन्छ सितारा। अब त्यस सिताराको भक्ति कसरी गर्ने? भगवानको बारेमा त कसैलाई थाहा छैन। आत्माको बारेमा थाहा छ। आत्मा भृकुटीको बीचमा रहन्छ। आत्माले नै शरीर लिएर पार्ट खेल्छ, यो बुद्धिमा आउँदैन। सबैभन्दा पहिला तिम्रीले नै पूजा गर्छौ। ठूलो-ठूलो लिङ्ग बनाउँछन्। रावणको पनि दिन-प्रतिदिन ठूलो चित्र बनाउँछन्, सानो रावण त बनाउन सक्दैनन्। मनुष्य त सानो हुन्छ, फेरि ठूलो हुन्छ। रावणलाई कहिल्यै सानो देखाउँदैनन्, त्यो त सानो ठूलो हुँदैन। त्यो कुनै स्थूल चीज होइन। रावण ५ विकारहरूलाई भनिन्छ। ५ विकारहरूको वृद्धि हुँदै जान्छ किनकि तमोप्रधान बन्दै जान्छन्। पहिला देह-अभिमान यति थिएन, फेरि बढ्दै गयो। एकको पूजा गर्यो फेरि अर्कोको पूजा गर्यो। यसरी वृद्धि हुँदै गयो। आत्मा तमोप्रधान बनेको छ। दुनियाँमा अरु यस्तो कुनै मनुष्य छैन, जसलाई सतोप्रधान कहिले हुन्छ भन्ने कुरा बुद्धिमा होस्। फेरि तमोप्रधान कहिले बन्छन्? यी कुराबाट मानिसहरू बिल्कुल अज्ञान छन्। ज्ञान कुनै काठिन छैन। बाबा आएर बिल्कुल सहज ज्ञान सुनाउनु हुन्छ, पढाउनु हुन्छ। फेरि पनि सारा पढाइको सार रहन्छ- हामी आत्मा बाबाका सन्तान हौं, बाबालाई याद गर्नु छ।

यो पनि गायन छ- करोडौंमा कोही, कति थोरै निस्कन्छन्। करोडौंमा कोहीले नै यथार्थ रीति जानेका छन्। कसलाई? बाबालाई। भन्छौ, बाबा कहिल्यै यस्तो हुनुहुन्छ र? आफ्नो पितालाई सबैले जानेका छन्। पितालाई किन बिर्सियो? यसको नाम नै हो भूल-भुलैयाको खेल। एउटा हुन्छ हृदको पिता, अर्को हुनुहुन्छ बेहदका पिता। दुवै पितासँग वर्सा मिल्छ। हृदको पितासँग थोरै वर्सा मिल्छ। दिन-प्रतिदिन बिल्कुल थोरै हुँदै जान्छ, मानौं केही छुँदै छैन। जबसम्म बेहदका बाबा आउनुहुन्न पेटै भरिदैन। पेटै खाली हुन्छ। बाबा आएर पेट भरिनुहुन्छ। हरेक कुरामा पेट यसरी भरिदिनुहुन्छ, जसले गर्दा तिम्री बच्चाहरूलाई कुनै चीजको आवश्यकता नै पर्दैन। सबै आशा पूरा गरिदिनुहुन्छ। तृप्त आत्मा हुन्छन्। जसरी ब्राह्मणहरूलाई खुवाउँछन्, आत्मा तृप्त हुन्छ। यो हो बेहदको तृप्ति।

फरक हेर कति धेरै छ। आत्माको हृदको तृप्ति र बेहदको तृप्तिमा फरक हेर कति छ। बाबालाई जानेपछि नै तृप्ति हुन्छ किनकि बाबाले स्वर्गको मालिक बनाउनु हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ- हामी बेहद बाबाका सन्तान हौं, बाबालाई त सबैले याद गर्छन् नि। भन्न त कसै कसैले भन्ने गर्छन्- यो त नेचर हो, हामी ब्रह्ममा लीन हुन्छौं। बाबाले बताउनु भएको छ- ब्रह्ममा कोही पनि लीन हुँदैन। यो त अनादि ड्रामा हो जुन घुमिरहन्छ, यसमा अलमलिनु बिल्कुलै आवश्यक छैन। ४ युगहरूको चक्र घुमिरहन्छ। हुबहु दोहोरिडरहन्छ। बाबा एकै हुनुहुन्छ, दुनियाँ पनि एकै छ। तिनीहरूले कति मेहनत गर्छन्। सम्झिन्छन्- चन्द्रमामा पनि दुनियाँ छ, सिताराहरूमा पनि दुनियाँ छ। कति खोज्छन्। चन्द्रमामा पनि प्लट लिने सोच्छन्- यो कसरी हुन सक्छ? कसैलाई पैसा दिन्छन् र? यसलाई भनिन्छ साइन्स घमण्ड। बाँकी त केही पनि होइन। परीक्षण गरिरहन्छन्। यो मायाको पम्प हो नि। स्वर्ग भन्दा पनि धेरै शो गरेर देखाउँछन्। स्वर्गलाई त बिर्सिसकेका छन्। स्वर्गमा त अथाह धन थियो। एक मन्दिरबाट नै हेर कति धन लिएर गए। भारतमा नै यति धन थियो, धेरै खजाना भरिपूर्ण थियो। मुहम्मद गजनवी आयो, लुटेर लिएर गयो। आधाकल्प त तिमी समर्थ रहन्छौ, चोरी आदिको कुनै नाम हुँदैन। रावण राज्य नै हुँदैन। रावण राज्य सुरु भयो, अनि चोरी चकारी, झगडा आदि सुरु भए। रावणको नाम लिन्छन्। बाँकी रावण कुनै छँदै छैन। विकारहरूको प्रवेशता भयो। रावणको लागि मानिसहरूले के के गर्छन्। कति मनाउँछन्। तिमी पनि दशहरा मनाउँथ्यौ, देख्न जान्थ्यौ रावणलाई कसरी जलाउँछन् भनेर। फेरि सुन लुट्न जान्छन्। हो के चीज, अहिले आश्चर्य लाग्छ। के बनेका थियौं। कति पूजा आदि गर्थ्यौं। कुनै विशेष दिन हुँदा के के गरिरहन्थ्यौं। भक्तिमार्ग मानौं गुडियाको खेल हो। त्यो पनि कति समय चल्छ, यो तिमीलाई थाहा छ। सुरुमा यति गर्दैनथ्यौं। फेरि वृद्धि हुँदा-हुँदा अब हेर के हाल भएको छ। यति खर्च गरेर चित्र वा मन्दिर आदि किन बनाउँछन्? यो हो पैसाको बर्बादी (वेस्ट अफ मनी)। मन्दिर आदि बनाउनमा लाखौं रूपैया खर्च गर्छन्। बाबा कति प्रेमसँग बसेर सम्झाउनु हुन्छ। मैले तिमीलाई अथाह धन दिएँ, त्यो सबै कहाँ गुमायौ। रावण राज्यमा तिमी केबाट के बन्थौ। यस्तो होइन ईश्वरको भावीमा राजी रहनु छ। यो कुनै ईश्वरको भावी होइन, यो त मायाको भावी हो। अहिले तिमीलाई ईश्वरको राज्य-भाग्य मिल्छ। त्यहाँ त दुःखको कुनै कुरा हुँदैन। ईश्वरको भावी र आसुरी भावीमा कति फरक छ। यो समझ तिमीलाई अहिले मिल्छ। त्यो पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। ज्ञान इन्जेक्शन कसलाई लाग्छ, यो त बुझ्न सक्छौ। फलानोलाई ज्ञानको इन्जेक्शन राम्रो लागेको छ, फलानोलाई कम लागेको छ, यिनलाई बिल्कुल लागेको छैन। यो त बाबाले नै जान्नुहुन्छ नि। सेवामा सारा कुरा आधारित छ। सेवाद्वारा नै बाबा बताउनु हुन्छ- यसलाई इन्जेक्शन लागेको छैन, बिल्कुल सेवा गर्न जान्दैन। यस्तो पनि हुन्छ, कसैलाई धेरै इन्जेक्शन लागेको छ, कसैलाई बिल्कुल छैन।

भनिन्छ- ज्ञान अञ्जन सदगुरु दिया, अज्ञान अन्धेर विनाश। ज्ञानका, सुखका सागर परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ। फेरि उहाँलाई जहाँतहाँ हुनुहुन्छ भन्ने सम्झोका छन्। बच्चाहरूलाई कति निश्चय हुनुपर्छ। बेहदका बाबाले हामीलाई बेहदको सुख दिनुहुन्छ। गायन पनि गर्छन्- बेहदका बाबा हजुर जब आउनु हुन्छ, म हजुरकै बन्छु। हजुरको मतमा चल्छु। भक्तिमा त बाबाको बारेमा थाहै थिएन, यो पार्ट अहिले नै चल्छ। अहिले नै बाबा पढाउनु हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ- यो पढाइको पार्ट फेरि ५ हजारवर्षपछि चल्छ। बाबा फेरि ५ हजार वर्षपछि आउनु हुन्छ। आत्माहरू सबै भाइ-भाइ हुन् फेरि शरीर धारण गरेर पार्ट खेल्छन्। मनुष्य सृष्टिको पनि वृद्धि भइरहन्छ। आत्माहरूको पनि स्टक छ नि। जति मानिसहरूको स्टक पूरा (खाली) हुन्छ, त्यति नै त्यहाँ आत्माहरूको स्टक हुन्छ। कलाकारहरू एकजना पनि घटीबढी हुँदैन। यी सबै बेहदका कलाकारहरू हुन्। यिनलाई अनादि पार्ट मिलेको छ। यो अद्भुत छ नि। अहिले तिमी बच्चाहरू कति समझदार बनेका छौ। यो पढाइ कति उच्च छ। तिमीलाई पढाउनेवाला स्वयं ज्ञानका सागर बाबा हुनुहुन्छ, बाँकी सबै हुन् भक्तिका सागर। जसरी भक्तिको मान छ, त्यस्तै ज्ञानको पनि मान छ। भक्तिमा कति मानिसहरू दान-पुण्य गर्छन् ईश्वर अर्थ किनकि वेद, शास्त्र आदि कति ठूला-ठूला बनाउँछन्।

अहिले तिमी बच्चाहरूलाई भक्ति र ज्ञानको अन्तर मिलेको छ। कति विशाल बुद्धि चाहिन्छ। तिम्रो आँखा कहिल्यै कसैमा जाँदैन। तिमीले भन्छौ- मैले यी राजारानी आदिलाई के हेर्ने। उनलाई के हेर्नु छ। दिलमा कुनै आश हुँदैन। यो सबै खतम हुनेवाला छ। जसको पासमा जे छ सबै खतम हुन्छ। पेटले त केवल दुई रोटी माग्छ, फेरि यसको लागि कति पाप गर्छन्। यस समय दुनियाँमा पाप पाप छ। पेटले पाप धेरै गराउँछ। एक-अर्कामाथि झुटो कलंक लगाइदिन्छन्। पैसा पनि धेरै कमाउँछन्। कति पैसा छिपाउँछन्। सरकारले के गर्न सक्छ? तर जसले जति

नै छिपाओस्, छिप्न सकदैन्। अब त प्राकृतिक प्रकोप पनि आउनु नै छ। बाँकी समय थोरै छ। बाबा भन्नुहुन्छ— शरीर निर्वाह अर्थ जे गर, त्यसको लागि मनाही गर्दिनँ। बच्चाहरूलाई खुशीको पारा चढिरहनु पर्छ। बाबा र वर्सा याद रहोस्। बाबाले त सारा विश्वको मालिक तिमीलाई बनाइदिनुहुन्छ। धर्ती आकाश सबै आफ्नै हुन्छ। कुनै पनि हद रहँदैन। बच्चाहरूले जानेका छन्, हामी नै मालिक थियौं। भारत अविनाशी खण्ड भनेर गायन गरिएको छ। तिमी बच्चाहरूलाई धेरै खुशी रहनु पर्छ। हदको पढाइको पनि खुशी हुन्छ नि। यो त बेहदको पढाइ हो। बेहदका बाबाले पढाउनु हुन्छ। यस्ता बाबालाई याद गर्नुपर्छ। बच्चाहरूले त बुझ्न सक्छन्— त्यो लौकिक धन्दा आदि के हो, केही पनि होइन। हामीले बाबासँग के वर्सा प्राप्त गर्छौं ? कति रात-दिनको फरक छ। हामी त लौकिक धन्दा आदि गरेर पनि सिरताज बन्छौं। बाबा आउनु भएको छ पढाउन त्यसैले बच्चाहरूलाई खुशी हुनुपर्छ। त्यो कामकाज पनि गर्दै रहनु छ। यो त बुझेका छन्— यो पुरानो दुनियाँ हो, यसको विनाशको लागि सबै तयारी भइरहेको छ। यस्ता-यस्ता काम गर्छन्, डर लाग्छ, कहीं भीषण लडाइ सुरु नहोस्। यो सबै ड्रामा अनुसार हुनु नै छ। यस्तो होइन, ईश्वरले गराउनु हुन्छ। ड्रामामा निश्चित छ। आज नभए भोलि विनाश अवश्य हुन्छ। अहिले तिमी पढिरहेका छौ। तिम्रो लागि नयाँ दुनियाँ अवश्य चाहिन्छ। यो सबै कुरा भित्र स्मरण गरेर खुशी हुनुपर्छ। बाबाले यो रथ पनि लिनुभएको छ, यिनको त केही पनि छैन। सबैथोक छोडिदिए। बेहदको बादशाही मिल्छ भने फेरि यो के गर्नेछु? बाबाको गीत पनि बनाइएको छ— अल्फलाई अल्लाह मिल्यो भने फेरि यो गदाइ के गरुं? धरथोर दिएर एकदम समाप्त गरिदिँ। शरीर पनि बाबालाई दिएँ। ओहो! म त विश्वको मालिक बन्छु, अनेक पटक मालिक बनेको हुँ। कति सहज छ। ठीक छ, तिमी घरमा नै रहे पनि आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) यस्तो तृप्त र विशालबुद्धि बन्नु छ जसले गर्दा कसैमा पनि आँखा नडुबोस्। दिलमा कुनै पनि आश नरहोस् किनकि यो सबै विनाश हुनु छ।

२) शरीर निर्वाह अर्थ कर्म गर्दा खुशीको पारा सदा चढिरहोस्। बाबा र वर्सा याद रहोस्। बुद्धि हदबाट निस्केर सधैं बेहदमा रहोस्।

वरदान:- बाबा र सेवामा मगन रहने निर्विघ्न, निरन्तर सेवाधारी भव जहाँ सेवाको उमङ्ग छ त्यहाँ अनेक कुराहरूबाट सहजै किनारा हुन पुग्छ। एक बाबा र सेवामा मगन रहेमा निर्विघ्न, निरन्तर सेवाधारी, सहज मायाजित बन्छौ। समय प्रति समय सेवाको रूपरेखा परिवर्तन भइरहेको छ र परिवर्तन हुँदै रहनेछ। अब तिमीहरूले धेरै अनिराखुपर्दैन, तिनीहरू स्वयम्ले भन्नेछन् कि यो श्रेष्ठ कार्य हो त्यसैले हामीलाई पनि सहयोगी बनाउनुहोस्। यो समयको समीपताको निशानी हो। त्यसैले धेरै उमंग-उत्साहले सेवा गर्दै अगाडि बढ्दै जाऊ।

स्लोगन:- सम्पन्नताको स्थितिमा स्थित होऊ, प्रकृतिको हलचललाई उड्दै गरेको बादल समान अनुभव गर।